

سورۃ انبیاء مکیکھیا

نام سے اہلکار کے ہذا مہر بان بپشہنے والا

آیات ۱۹۲ ر۲۰۲

اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝۱

(۱) نہادیک آ گیا لوگوں کے لیے اُنکا حساب، اور وہ ہے کہ گفالت میں ہنڈ کرے ہوں

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَعَوْهُ وَهُمْ

ن آیا اُنکے پاس کوئی نہا ہنگام اُنکے رہکا، مگر یہ کہ اُسے سونا

يَلْعَبُونَ ۝۲ لَّاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۳

بہلے ہوں (۲) اُنکے دل بیل-ڈرے. اور جھپکیا مہرہا کیا اہلکاروں نے.

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝۴

کی یہ نہی ہے مگر تومہاری ترہ ہشر، تو کیا جادو کے پاس آتے جاتے ہو دہلے ہلالتے (۳)

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۵

نہی نے کہا کہ میرا رہ جاننا ہے ہر بات کو آسمانوں میں نہی. اور وہ سوننے والا جاننے والا ہے (۴)

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا

ہلکی وہ ہک دیے کہ ہوا ہرہا ہوں ہلکی مہرہت ہے، ہلکی وہ شاعر ہوں. لیہا اہمارے پاس

بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۝۶ مَا آمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِّنْ قُرْآنٍ

کوئی نہشانی لہا، جس ترہ اگلے ہجے گہے ہے (۵) ن مانا اُنسے پہلے کسی آہادی نے

أَهْلَكْنَاهُمْ أَفَهُمْ يَوْمُئِذٍ يَوْمُونَ ۝۷ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا

جین کو ہم نے تہا ہر دیا، تو ہلہا کیا یہ مانے گے (۶) اور نہی رسول کیا ہم نے تومسے پہلے مگر مہے ہہدان، جین کے پاس

تَوْحًى إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الدَّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۸ وَمَا

ہم وہی ہر ماتے. تو دہرہا ہرہت کرو جاننے والوں سے، اگر توم جود نہی جانتے (۷) اور نہی

جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا إِلَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝۹ ثُمَّ

ہناہا ہا ہم نے اُنہوں ہجہان ہڈ، کہ ن ہاہے ہانا، اور ن وہ ہمہشا یہاں رہنے والے (۸) ہر

صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝۱۰

ہم نے سہہ کر دہاہا اُنہوں ہپنے ہا'دہ کو، سوناہے ہہا لیہا ہم نے اُنہوں اور جسے ہاہا، اور ہرہا ہر دیا اہا ہرہ کرہنے والوں کو (۹)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۰ وَكُمْ

બેશક ઉતારા હમને તુમ્હારી તરફ કિતાબ, જિસમેં તુમ્હારે લિયે બડી બાત હૈ, તો કયા અકલસે કામ નહીં લેતે ? (૧૦) ઔર

قَصَصًا مِنْ قُرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا

કિતની બરબાદ કર દીં હમને બસ્તી જો અંધેર નગરી થીં, ઔર પેદા કર દીં ઉનકે બા'દ દૂસરી

آخَرِينَ ۝۱۱ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝۱۲ لَا

કીમેં (૧૧) ફિર જબ ઉન્હોંને દેખા હમારા અઝાબ, ઉસી વક્ત વહાંસે ભાગને લગે (૧૨) ભાગો

تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ لَعَلَّكُمْ

મત, ઔર લૌટ ચલો જિસ આરામમેં થે, ઔર અપને ઘરોંકો, કિ તુમ

تُسْأَلُونَ ۝۱۳ قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝۱۴ فَمَا زِلْنَا تِلْكَ

સે પૂછા જાએ (૧૩) બોલે હાએ અફસોસ ! હમીં અંધેરવાલે થે (૧૪) ફિર યહી રહ

دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيرِينَ ۝۱۵ وَمَا خَلَقْنَا

ગઈ થી ઉનકી પુકાર યહાં તક કિ કર દિયા હમને ઉન્હેં કટા ખેત, બુઝી આગ (૧૫) નહીં પેદા ફરમાયા હમને

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ۝۱۶ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ

આસ્માન વ ઝમીનકો, ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હે, બેકાર (૧૬) અગર તહતે કુદરત વ મશિયત હોતા, કિ હમ

لَهُمْ إِلَّا نَتَّخِذَ مِنْ لَدُنَّا ۝۱۷ إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ۝۱۸ بَلْ نَقْذِفُ

ઈફ્તિયાર કરેં ખિલોના, તો ઈફ્તિયાર કર લેતે અપની તરફસે. અગર હમેં કરના હોતા (૧૭) બલકિ હમ ફેંક મારતે હેં

بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ

હકકો બાતિલ પર. તો વોહ ભેજા નિકાલ દેતા હે બાતિલકા, જભી વોહ મિટામિટાયા હે. ઔર તુમ્હારે લિયે બરાબી

مِمَّا تَصِفُونَ ۝۱۹ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۝۲۰ وَمَنْ

હે જો બાતેં બનાતે હો (૧૮) ઔર ઉસીકા હે જો આસ્માનોં ઔર ઝમીનમેં હે. ઔર જો ઉસકે

عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝۲۱

નઝદીકી હેં, ન બડે બનેં ઉસકી ઈબાદતસે, ઔર ન થકે (૧૯)

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْترُونَ ۝۲۲ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِّنْ

પાકી બોલેં રાત ઔર દિન બેસિલ્સિલા તોડે (૨૦) કયા કાફિરોંને બના લિયે બહોતસે મા'બૂદ

الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿۲۱﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ لَفَسَدَتَا

ઝમીનસે, જો કુછ પૈદા કર લેં (૨૧) અગર હોતે ઝમીન વ આસ્માનમેં બહોતસે મા'બૂદ અલ્લાહકે સિવા,

فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۲﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا

તો ઝરૂર બરબાદ હો જાતે, પસ પાકી અલ્લાહકી, પરવરદિગાર અર્શકા, ઉનકી મનગઢત બાતોસે (૨૨) વોહ ન પૂછા જાએગા જો ભી

يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿۲۳﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُ

કરે, ઓર સબ પૂછે જાએંગે (૨૩) યા બના લિયા સબને અલ્લાહકે મુકાબલે પર કઈ મા'બૂદ. મુતાલબા કરો

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي ۚ بَلْ

કિ લાઓ અપની દલીલ. યહ કુરઆન હે તઝકિરા મેરે સાથવાલોંકા ઓર મુઝસે પહલોંકા. બલકિ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ الْحَقُّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۴﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

ઉનકે બોહતેરે નહીં જાનતે, હકકો, તો વોહ બેરુખી કરતે હેં (૨૪) ઓર નહીં ભેજા હમને

مِّنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْٓ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

તુમસે પહલે કોઈ રસૂલ મગર વહી ભેજા કિયે ઉસકી તરફ, કિ નહીં હે કોઈ પૂજનેકે કાબિલ

فَاعْبُدُونِ ﴿۲۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ

મેરે સિવા, તો મુઝ હીકો પૂજો (૨૫) ઓર કાફિર બોલે કિ બના લિયા ખુદાએ મહરબાનને ઓલાદ, પાકી હે ઉસકી. બલકિ વોહ

عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۚ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾

મુઅઝ્ઝઝ બન્દે હેં (૨૬) જો ન સબકત કરેં ઇસસે બાતમેં, ઓર ઉસકે હુકમકી તા'મીલ કરતે હેં (૨૭)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ

વોહ જાનતા હે જો કુછ ઉનકે સામને ઓર જો કુછ ઉનકે પીછે હે, ઓર ન શફાઅત કરેં બજુઝ ઉનકી, જિન્હેં

أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۲۸﴾ وَمَن يَّقُلْ مِثْلَهُ

અલ્લાહને પસન્દ ફરમાયા, ઓર વોહ સબ ખોફે ખુદાસે થરતિ આતે હેં (૨૮) ઓર જો કેહ દે ઉનમેંસે

إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكْ يُجْزِيهِ جَهَنَّمُ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي

કિ મેં મા'બૂદ હૂં અલ્લાહકે મુકાબિલ, તો એસેકો સજા દેં હમ જહન્નમકી. ઇસી તરહ હમ સજા દેતે હેં અંધેર

الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ

મયાનેવાલોંકો (૨૯) કયા નહીં સોચા જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, કિ બિલાશુબહ સારે આસ્માન ઓર ઝમીન

كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمْ ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا

بنا دے، کھیر دھمنے اُنہیں بولا۔ اور بنا دیا دھمنے پانی سے ہر شے زندہ۔ تو کیا

يُؤْمِنُونَ ۚ ۳۰ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ ۖ وَ

نہیں مانتے (۳۰) اور گاڑ دیے دھمنے زمین میں پہاڑ، کہ کھلیں ان کے لیے۔ اور

جَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۚ ۳۱ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ

بنا دیا دھمنے اُس میں جھلے جھلے راستے، کہ لوگ راہ چلتے کھیرتے ہوں (۳۱) اور کر دیا دھمنے آسمان کی

سَقْفًا مَحْفُوظًا ۚ ۳۲ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهِمَا مُعْرِضُونَ ۚ ۳۳ وَهُوَ الَّذِي

مکھڑا چھت۔ اور کھنکھار اُس کی نشانیاں سے مٹا دیتے ہیں (۳۲) اور وہی ہے جس نے پیدا

خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ

کھربایا رات اور دن کو، اور سورج اور چاند کو۔ سب ایک دائرے میں

يَسْبَحُونَ ۚ ۳۴ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۚ أَفَأَنْ

تہر رہے ہیں (۳۴) اور نہیں کیا دھمنے کسی انسان کے لیے توں سے پہلے یہاں ہمیشہ رہنا، تو کیا اگر توں اُلتی کال

مَتَّ فَهُمُ الْخُلْدُ ۚ ۳۵ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۚ وَنَبِّئُكُمْ

کہر جائو، تو یہ کھیر لوگ ہمیشہ رہنے والے ہیں (۳۵) ہر انسان کو موت کا مزا چھنا ہے۔ اور دھمنے آج مانتے ہیں

بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۚ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۚ ۳۶ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ

توہیں کھم اور سوچ سے آج مانتے کو۔ اور دھمارے کی ترس لیتا ہے جائو (۳۶) اور جب دیکھا توں کو

كَفَرُوا ۚ إِنْ يَتَّخِذْ وَتَكَ إِلَّا هُزُؤًا ۚ أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۚ

کھیرتے، تو نہیں کھار دیتے توہیں مگر مزا کہ کیا یہی کھار کرتے ہیں توہارے بتوں کو۔

وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُوا ۚ ۳۷ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ ۚ

ہاں کہی جھڑا مہربان کے لڑکے وہ بھڑکے ہیں (۳۷) پیدا کیا گیا ہے انسان جلد پسند سے۔ بھڑت جلد

سَأُورِيكُمْ آيَاتِي ۚ فَلَا تَسْتَعْجِلُون ۚ ۳۸ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ

دھمنے دیکھا دے توہیں اپنی نشانیاں، تو جلد باری سے کام نہ لو (۳۸) اور پوچھتے ہیں کہ کب یہاں دے گا

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ ۳۹ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ

اگر سچے ہو (۳۹) کاش جانتے کھیرتے کھ کر رہا ہے، جس وقت، کہ نہ

عَنْ وَجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۳۹﴾

રોક સકેંગે અપને ચેહરેસે આગ, ઔર ન અપની અપની પુશતસે, ઔર ન ઉનકી મદદકી જાએગી (૩૯)

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ

બલ્કિ આ પડેગી ઉન પર અચાનક તો ભોચકકા કર દેગી ઉન્હેં, તો ઉસકો ફેર સકેંગે ઔર ન ઉન્હેં

يُنْظَرُونَ ﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

મોહલત દી જાએગી (૪૦) ઔર બેશક મજાક ઉડાયા ગયા રસૂલોંકા તુમસે પહલે, તો પડેગા

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۴۱﴾ قُلْ مَن

જો મજાક કરતે થે ઉનસે, ઉન પર ઉનકા મજાક (૪૧) પૂછો કિ કોન

يَكْلِكُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ

મહફૂઝ રખતા હે તુમ્હેં રાત વ દિન ખુદાએ મહરબાનસે. બલ્કિ વોહ અપને પરવરદિગાર

رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۴۲﴾ أَمْ لَهُمُ إِلَهَةٌ تَنْعَمُ لَهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا

કી યાદસે મુંહ ફેરે હેં (૪૨) કયા ઉનકે બુત હેં જો બચાતે હેં ઉન્હેં મેરે મુકાબલે પર. વોહ તો

يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿۴۳﴾ بَلْ

સકત નહીં રખતે અપને આપ મદદ કરનેકી, ઔર ન વોહ હમસે મદદ કિયે જાએ (૪૩) બલ્કિ હમ

مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَذَرُونَ

ને રહને સહને દિયા ઉનકો ઔર ઉનકે બાપદાદોંકો, યહાં તક કિ દરાઝ હો ગઈ ઉનકી ઉમ્મ, તો કયા ઉન્હેં નહીં

أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَابِيُونَ ﴿۴۴﴾

સૂઝતા કિ હમ ઉસ મુલ્કકો ઘટાતે જાતે હેં ઉનકે હુદૂદસે. તો કયા યહ જાતેંગે (૪૪)

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا

સાફ કેહ દો કિ મેં બસ ડરાતા હૂં તુમ્હેં વહીસે. ઔર નહીં સુનતે બહરે પુકારનેકો, જબ કિ વોહ

يُنذَرُونَ ﴿۴۵﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

ડરાએ જાએ (૪૫) ઔર અગર લગ જાતી ઉન્હેં હવા તુમ્હારે રબકે અઝાબકી, તો ઝરૂર

لَيَقُولَنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۶﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ

બોલ પડતે કિ હાએ બરબાદી, બેશક હમ અંધેરવાલે થે (૪૬) ઔર રખેંગે હમ ઈન્સાફકે તરાઝૂ

لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

કયામતકે દિન, તો ઝુલ્મ ન કિયા જાએગા કોઈ કુછ. ઔર અગર કુછ હો રાઈકે દાને

مَنْ خَرَدَلِ آتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا

કે બરાબર, તો હમ ઉસે ભી લા ચુકે. ઔર હમ કાફી હિસાબ કરનેવાલે હૈં (૪૭) ઔર બેશક દિયા હમ

مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلَّتَّقِينَ ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ

ને મૂસા વ હારૂનકો તોરેત, હક વ બાતિલકો જુદા કરનેવાલી, ઔર રોશની ઔર નસીહત ડરનેવાલોકે લિયે (૪૮) જો

يَحْشُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٧٦﴾ وَ

ડરેં અપને રબકો બેદેબે, ઔર વોહ કયામતસે થરથરાતે હૈં (૪૯) ઔર

هَذَا ذِكْرٌ مُّبَرِّكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا

યહ નસીહત હૈં મુબારક, કિ ઉતારા હમને જિસે. તો કયા તુમ ઉસકે મુન્કર હો ? (૫૦) ઔર બેશક દિયા થા હમ

إِبْرَاهِيمَ إِشْدَادًا مِنْ قَبْلُ وَكُتَابًا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٧٨﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ

ને ઈબ્રાહીમકો ઉનકી નેક રાહ પહલે હીસે, ઔર હમ ઉન્હે જાનતે થે (૫૧) જબકિ કહા અપને બાબાસે

وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّاتِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٧٩﴾ قَالُوا

ઔર ઉસકી કૌમસે, યહ મૂરતિયાં કયા હૈં ? કિ તુમ ઉનકા આસન મારે હો, સબને જવાબ દિયા (૫૨) કિ

وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٨٠﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

“હમને અપને બાપદાદોંકો પાયાકિ ઉનકે પુજારી હૈં” (૫૩) વોહ બોલે, કિ “બિલાશુબહ તુમ ઔર તુમ્હારે બાપદાદા

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ

ખુલી ગુમરાહીમૈં થે” (૫૪) સબ બોલે, કિ “કયા આપ હમારે પાસ હક લાએ હૈં, યા બેકાર

الطَّعِينِينَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي

મજાક કરતે હૈં” (૫૫) વોહ બોલે “બલ્કિ તુમ્હારા પરવરદિગાર આસ્માન ઔર ઝમીનકા પાલનહાર હે, જિસને ઉન

فَطَرَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَكَأَلَّ اللَّهُ لَكُمُ الْكَيْدَ

સબકો પૈદા ફરમાયા. ઔર મૈં ઈસ પર ગવાહોંમૈંસે ગવાહ હૂં (૫૬) ઔર અલ્લાહકી કસમ ઝરૂર મૈં

أَصْنَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَدْبَرِينَ ﴿٨٤﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا

બિગાડૂંગા તુમ્હારે બુતોંકો, બા’દ ઈસકે કિ તુમ વાપસ જાઓ પુશત દિબા કર” (૫૭) તો કર દિયા ઉન બુતોંકો રેઝા રેઝા, મગર

﴿٧٧﴾

كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا

उनमें बड़ेको, कि वोह लोग उधर वापस डोंगे (५८) सब बोले कि “किसने किया यह हमारे

بِالْهَيْتَانِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَبْعًا فَنِيِّ يَذْكُرُهُمْ

मा'बूदोंसे, बेशक वोह अंधेर करनेवालोंसे है” (५९) आ'अ बोले, कि “हमने सुना है अक नौजवानको, कि उनके

يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ

लिये बोलता है, उनको ठब्राहीम कहा जाता है” (६०) सब बोले, “तो उसको लाओ सबके सामने, कि वोह

يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

लोग गवाही दें” (६१) सबने पूछा, कि “क्या तुमने किया है यह हमारे मा'बूदोंके साथ अ ठब्राहीम ?” (६२)

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

जवाब दिया, “बलिक कर गुजरा हो, उनका यह बडा. तो उन सबसे पूछो अगर बोलते डों” (६३)

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا

तो सबने अपने अपने जमें पलटा आया, और केडने लगे, कि “बिलाशुबह तुम्ही अंधेरवाले हो” (६४) फिर ओंधे

عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ

सर कर दिये गअ. कि “तुम्हें भुब मा'लूम है कि यह बोलते नही” (६५) जवाब दिया

أَفْتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

“तो क्या पूजा पाट करते हो अल्लाहसे बेवास्ता हो कर, उसका जो न बना सके तुम्हारा कुछ, और न बिगाड सके तुम्हारा (६६)

أَفِي لَكُمْ وَلِيًّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

थडी है तुम पर और उन पर जिन्हें तुम पूजते हो, ब मुकाबला अल्लाहके. तो क्या अकल नही रभते” (६७)

قَالُوا احْرَقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَبْنَؤُ

सबने कहा, कि “उनको जला दो, और मदद करो अपने मा'बूदोंकी, अगर करना है” (६८) हमने हुकम दिया, कि “अ आग

كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ

हो जा ठंडी और सलामती ठब्राहीम पर” (६९) और उन लोगोंने याहा ठब्राहीमका भुरा, पस हमने कर दिया उन्हीको

الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

घाटेवाला (७०) और बचा ले गअ हम उन्हें और लूतको, उस जमीनकी तरफ, कि जिसमें हमने बरकत दे रभी है,

لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا

જહાનવાલોંકે લિયે (૭૧) ઓર અતા ફરમાયા હમને ઉન્હેં ઇસ્હાક, ઓર યા'કૂબ પોતા. ઓર સબકો બનાયા

جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٤٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا

હમને લિયાકતવાલે (૭૨) ઓર કર દિયા હમને ઉન્હેં ઇમામ, કિ હિદાયત કરેં હમારે હુકમસે, ઓર વહી ભેજી હમને

إِلَيْهِمْ فَعَلِ الْخَيْرَاتِ ۚ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ۚ وَكَانُوا

ઉનકી તરફ, નેકિયોંકે કરને ઓર નમાઝકી પાબન્દી, ઓર ઝકાત દેનેકી. ઓર વોહ થે હમારે

لَنَا عِبْدِينَ ﴿٤٣﴾ ۖ وَكُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

હી પૂજનેવાલે (૭૩) ઓર લૂતકો દિયા થા હમને નબુવ્વત વ ઇલ્મ, ઓર નજાત દી હમને ઉન્હેં ઉસ

الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ ۖ فَسَقِينَ ﴿٤٤﴾

આબાદીસે જો બદકારી કરતી થી. બિલાશુબહ વોહ થે બદકિરદાર લોગ, નાફરમાન (૭૪)

وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٥﴾ وَنُوحًا إِذْ

ઓર લે લિયા હમને લૂતકો અપની રહમતમેં. બેશક વોહ લિયાકત મન્દોંસે હૂએ (૭૫) ઓર નૂહ, જબકિ

نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ ۖ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

પુકારા પહલે ઉસસે, તો હમને કબૂલ ફરમા લિયા ઉસે, યુનાન્થે નજાત દી હમને ઉન્હેં, ઓર ઉનકે અહલકો

الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ

બડી સખ્તીસે (૭૬) ઓર મદદ ફરમાઈ હમને ઉનકી ઉસ કૌમસે, જિસને ઝુટલાયા હમારી નિશાનિયોંકો, બેશક વોહ થે

كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ ۖ فَأَعْرِضْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ

બુરે લોગ, તો હમને ડિબો દિયા ઉન સબકો (૭૭) ઓર દાવૂદ વ સુલૈમાન, જબકિ

يَمْكُنِينَ فِي الْحَرِّ ۚ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ ۖ وَكُنَّا لِحَكْمِهِمْ

ફેસલા કર રહે થે ખેતીકે બારેમેં, કિ પડ ગઈ થીં ઉસમેં લોગોંકી બકરિયાં, ઓર હમ તો ઉનકે ફેસલે

شُهَدَاءٍ ۖ فَفَرَقْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۖ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَ

કે વક્ત હાઝિર હી થે (૭૮) તો હમને સમઝા દિયા મુઆમલા સુલૈમાનકો. ઓર સબકો દે રખા થા હમને હુકૂમત વ ઇલ્મ. ઓર

سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ ۖ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٤٨﴾

કાબૂમેં કર દિયા હમને દાવૂદકે સાથ પહાડોંકો કિ તસ્બીહ કરેં, ઓર પરિન્દકો. ઓર કરનેવાલે હમ થે (૭૯)

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لْتَحْصِيَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ

اور सिखा दिया था हमने उन्हें एक तुम्हारे कामके पहनावेकी कारीगरी, कि तुम्हारी हिकमत करे तुम लोगोंकी जंग

أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝۸۰ وَإِسْلَيْنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ

से, तो क्या तुम शुक्र गुजार हो ? (८०) और सुलैमानके लिये तेज हवाको, कि बला करे उनके दुश्मनसे

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ۝۸۱

उस जमीनकी तरफ जिसमें हमने बरकत दे रहीं हैं. और हम हर चीजके दाना हैं (८१) और

مِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ

कुछ शैतान थे कि गोते लगाते उनके लिये, और दूसरे काम करते.

ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ ۝۸۲ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي

और हम सबके निगरां थे (८२) और अय्यूबने जब पुकारा अपने रबको, कि

مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝۸۳ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا

पछोंचा है मुझे दुःख, और तू सब रहमवालोंसे बढ़कर रहमवाला है (८३) तो कबूल इरमा लिया हमने उसे, तो दूर कर दिया हम

مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَامْتَلَأْتَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ

ने जो उन्हें दुःख था, और दिया हमने उन्हें उनके अहलको, और उतने ही और रहमत इरमाते दूअे, अपनी

عِبَادًا وَذَكَرَىٰ لِلْعَبِيدِينَ ۝۸۴ وَاسْمُعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ

तरफसे, और इस अपने पुत्रियोंके लिये (८४) और ईस्माईल व ईदरीस व जुल्किफल.

كُلٍّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝۸۵ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ

सब सभ्रवाले थे (८५) और ले लिया हमने उन्हें अपनी रहमतमें, कि बिलाशुबह वोह लियाकत

الصَّابِرِينَ ۝۸۶ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا وَقَطَّنَ أَنَّ لَّنْ

मन्होंसे थे (८६) और जुन्नून, जबकि बल पडे थे गुस्सेमें भरे, फिर भयाल किया, कि हम तंगी न डालें

تَقْدِيرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

गे उन पर, फिर पुकारा अंधेरियोंमें, कि नहीं है कोर पूजनेके काबिल सिवा तेरे, पाकी है तेरी.

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۸۷ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

बेशक मैं बेजा करनेवालोंसे था (८७) तो हमने कबूल इरमा लिया उस पुकारको, और बया लिया उनको गमसे.

وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَتَرْكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا

और ईसी तरल बया लेते हैं डम अपने माननेवालॉको (८८) और ञकरियाने जब पुकारा अपने रबको, कि परवरद्विगारा

تَدْرِنِي فَرَدًّا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا

मत छोड मुजे लावारिष, और तू सभसे बेहततर वारिष है (८९) तो डमने उसे कबूल करमा लिया और बप्श दिया

لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ

उन्हें यड्या. और उनके लाईक कर दिया डमने उनकी बीबीको. बेशक यह लोग जल्दी करते थे

فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خُشْعِينَ ﴿٩٠﴾

नेकियोंमें. और पुकारते थे डमें ખુશી ખુશી, और कांपते डरते, और थे डमारे सामने गिडगिडानेवाले (९०)

وَالَّتِي أَحْصَدْتُ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا

और वोड जिसने मलकूज रभी अपनी पाकबाजी, तो नफ़्फे ड़ल करमाया डमने, और बना दिया उन्हें और

وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَ

उनके बेटेको निशानी सारे जलंडे लिये (९१) बेशक यह तुम्हारा दीन, अेक ही दीन है. और

أَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا

में तुम सभका रब हूँ, तो मेरी ईबादत करो (९२) और पारल पारल कर दिया उन्होंने अपना काम आपसमें. सभ डमारी तरक

لِرِجْعُون ۖ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

लौटनेवाले हैं (९३) तो जो करता है लियाकत मन्दीके काम, और वोड सालिबे ईमान है, तो उसकी

كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَلْبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَّمَ عَلَىٰ قُرَيْشٍ

मलनतका कोई ईन्कार नहीं. और बिलाशुबल डम सभ लिખते हैं (९४) और डराम है उस आबादी पर जिसकी

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ

डमने बरबाद कर दिया है, कि वोड लोग अब यहां न वापस लॉगे (९५) यहां तक कि जब भोल दिये गये याजूज

وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ

व माजूज, और वोड डर टीलेसे ढलकेंगे (९६) और नजदीक आ गया वा'दये

الْحَقِّ فَلَا ذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يَوِيلُكُنَا

डक्का, तो उस डम इदीकी इदी रल जल्लेंगी आंभें काकिरेंकी. डल्ले अइसोस !

قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا

હમ ગફલતમે પડે થે ઉસ જાનિબસે, બલકે હમ અંધેરવાલે થે (૯૭) બેશક તુમ ઔર

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

તુમહારે મિનદૂનિલાહ સારે મા'બૂદ, જહન્નમકા ઈધન હે. તુમ ઉસમે જાઓગે (૯૮)

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَّهُمْ

અગર યહ મા'બૂદ હોતે, તો ઈસમે ન જાતે. ઔર સબ ઉસમે હમેશા રહનેવાલે હે (૯૯) ઉન્હે

فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ

ઉસમે ગધેકી થીબ હે, ઔર વોહ ઉસમે સુન ન પાઓગે (૧૦૦) બેશક જિનકે લિયે પહલે હો ચુકા હમારી

مِمَّا الْحَسَنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا

તરફસે સબસે અચ્છા અન્જામ, વોહ ઉસસે દૂર રખે જાઓગે (૧૦૧) ન સુનેગે ઉસકી ભનક.

وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَعُ

ઔર વોહ ઉસમે જિસકો ઉન્હોને ચાહા, હમેશા રહનેવાલે હે (૧૦૨) નહીં રન્જાદા કરતા ઉન્હે વોહ સબ

الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ

સે બડી ઘબરાહટ, ઔર મિલેગે ઉન્હે ફરિશ્તે, કિ યહ તુમહારા વોહી દિન હે જિસકા તુમ્હે વા'દા

تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ط

દિયા ગયા થા (૧૦૩) જિસ દિન કિ લપેટેગે હમ આસ્માનોકો, મિષલ લપેટને સિજિજલકે નવિશતોકો.

كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ط وَعَدَّا عَلَيْكَ ط إِنَّا كُنَّا

જિસ તરહ કિ ઇબ્તિદા ફરમાઈ થી હમને પહલી પેદાઈશકી, દોબારા કર દેગે ઉસે, યહ વા'દા હે હમારે ઝિમ્મે, હમકો

فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ

ઝરૂર કરના હે (૧૦૪) ઔર બેશક લિખા હમને ઝબૂરમે નસીહતકે બા'દ, કિ બેશક

الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا

ઈસ ઝમીનકે વારિષ હોંગે મેરે લિયાકતવાલે બન્દે (૧૦૫) બેશક ઈસ કુરઆનમે કાફી પૈગામ

لِقَوْمٍ عِبَادِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ

હે ઇબાદત કરનેવાલોકે લિયે (૧૦૬) ઔર નહીં ભેજા હમને તુમ્હે મગર રહમત સારે જહાંકે લિયે (૧૦૭) કેહ દો કિ

إِنَّمَا يُوْحَىٰ إِلَىٰ آتَمَاءِ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

યહી વહી કી જાતી હે મેરી તરફ, કિ બસ તુમહારા માબૂદ હે સિર્ફ અલ્લાહ અકેલા, તો કયા તુમ ઇસ્લામ કબૂલ કરતે હો (૧૦૮)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اذْنُبْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِيْٓ أَقْرَبُ

ફિર અગર ઉઝોને બેરુખી કી, તો કેહ દો કિ મેંને જંગકા એ'લાન કર દિયા તુમસે બરાબર પર, ઓર મેં કયા અટકલ રખું, કિ કરીબ

أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَ

હે યા દૂર હે, જિસકા તુમહે વા'દા કિયા ગયા (૧૦૯) બેશક વોહ જાનતા હે આવાઝકી બોલી, ઓર

يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِيْٓ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَ

જાનતા હે જો તુમ છુપાતે હો (૧૧૦) ઓર મેં કયા અટકલ લગાઈ કિ વોહ તુમહારી આઝમાઈશ હે, ઓર

مَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ۚ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ

કુછ વક્તકા રહના સહના હે (૧૧૧) દુઆકી કિ પરવરદિગારા ફેસલા ફરમા દે હક. ઓર હમારા રબ બડા મહરબાન,

الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

ઉસીકી મદદ દરકાર હે જો બાતે તુમ કરતે હો. (૧૧૨)

سُورَةُ الْحَجِّ ۝ ٢٢ مَكِّيَّةٌ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

સૂરએ હજ મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૭૮ રુકૂ અ ૧૦

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۖ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

એ લોગો ! ડરો અપને રબકો, બેશક કયામતકા ઝલ્ઝલા બડી સખ્ત ચીઝ હે (૧)

يَوْمَ تَرْوُهَا تَدَّ هَلْ كُلُّ مُرْضَعَةٍ عَبَا ۖ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ

જિસ દિન તુમ દેખ હી લોગે કિ ભૂલ ગઈ હર દૂધ પિલાનેવાલી જિસકો દૂધ પિલાયા હે, ઓર ડાલ દેગી હર

ذَاتٍ حَمْلًا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهُمْ سَكَرَىٰ

હામિલા અપના હમલ, ઓર તુમ દેખોગે લોગોંકો કિ નશકે મારે હે, હાલાંકિ વોહ નશેમેં નહીં હે.

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ

લેકિન હાં અલ્લાહકા અઝાબ સખ્ત હે (૨) ઓર કુછ લોગ હે કિ ઝગડતે હે

فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ

અલ્લાહકે બારેમેં બેજાને બૂઝે, ઓર પીછે પીછે રહતે હે હર શૈતાન સરકશકે (૩) જિસકે લિયે તૈ કર દિયા ગયા હે

أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَتَتْهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿۷﴾

કિ જો ઉસકી દોસ્તી કરે, વોહ ઉસકો ગુમરાહ કરતા રહે, ઓર લે ચલે ઉસે અઝાબે જહન્નમકી તરફ (૪)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

લોગો ! અગર તુમ્હેં શક હે કયામતમેં ઝિન્દા ઉઠાએ જાનેમેં, તો બિલાશુબહ હમીને

مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ

તુમકો પૈદા કરમાયા મિટ્ટીસે, ફિર નુફ્સે, ફિર ગાઢે ખૂનસે, ફિર લોથડસે,

مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّينَ لَكُمْ وَتَقْرَأُ فِي الْأَرْحَامِ مَا

સૂરત પૂરી બની યા બેબની, તાકિ હમ રૌશન કર દેં હકીકત તુમ્હારે ભલેકો, ઓર હમ ઠહરાવ દેતે હેં માંકે પેટમેં

نَسَاءً إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

જિસે યાહેં, એક મુકરર વકત તક. ફિર નિકાલતે હેં હમ બચ્ચા, કિ ફિર પહોંચો તુમ અપની જવાનીકો

وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَكَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا

ઓર બા'ઝ તુમ્હારે હેં કિ ઉનકી ઉમ્મ પૂરી કર દી જાતી હે, ઓર કુછ વોહ કિ ફેંક દિયે ગએ નિકમ્મી ઉમ્મ તક, કિ કુછ ન

يَعْلَمَ مَن يَّعْبُدُ عَلَيْهِ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا

જાનેં, જાનનેકે બા'દ. ઓર દેખા કરતે હો ઝમીનકો સૂખી પડી, ફિર જબ

أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ

હમને ગિરાયા ઉસ પર પાની, તો ઉભરી ઓર ફૂલી ઓર ઉગાને લગી હર કિસ્મકે

زَوْجٍ بَّهِيْجٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ الْيَحْيَىٰ الْمَوْتَىٰ

ખુશનુમા જોડે (૫) યહ સબ યૂં કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ હી હક હે. બેશક વોહ જિલાતા હે મુદ્દોંકો,

وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ

ઓર બેશક વોહ હર યાહે પર કુદરત રખતા હે (૬) ઓર બેશક કયામત આનેવાલી હી હે, જિસમેં ઝરા ભી શક

فِيهَا ۝ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن

નહીં. ઓર બેશક અલ્લાહ ઝિન્દા ઉઠાએગા, જો કબ્રોંમેં હેં (૭) ઓર ઉન લોગોંમેં વોહ ભી હે કિ

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ ثَانِي

ઝગડતા હે અલ્લાહકે બારેમેં, બગૈર જાને બૂઝે ઓર બગૈર રાહ પાએ, ઓર બગૈર કિસી રૌશન લિખેકે (૮) અપની

عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ط لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۚ وَ

ગરદન ઝટકા કરતા કિ બેરાહ કર દે અલ્લાહકી રાહસે, ઉસકે લિયે દુન્યામેં રુસ્વાઈ હૈ ઔર

نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۙ ① ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

ચખાએંગે હમ ઉસે કયામતકે દિન, આગકા અઝાબ (૯) યહ હૈ જો પહલે હી ભેજ દિયા થા

يَدَاكَ ۚ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۙ ⑩ وَمِنَ النَّاسِ مَن

તેરે હાથોને, ઔર બેશક અલ્લાહ નહીં અંધેર કરતા અપને બન્દોંકે હકમેં (૧૦) ઔર ઉન લોગોંમેં વોહ હૈ, જો

يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۚ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَ

પૂજતા હૈ અલ્લાહકો ઈમાનસે કનારાકશ હો કર, તો અગર પહોંચી ઉન તક ભલાઈ તો મુત્મઈન હો ગયા. ઔર

إِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ۙ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ

અગર પહોંચી કોઈ આઝમાઈશ તો પલટ ગયા મુંહકે બલ... ઘાટા હો ગયા દુન્યા વ

الْآخِرَةَ ۚ ⑪ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانِ الْمُبِينُ ۙ ⑪ يَدْعُوا مِن دُونِ

આખિરતકા. યહી ખુલા હુવા ઘાટા હૈ (૧૧) દુઆએ કરતા હૈ મિનદૂનિલાહસે

اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۚ ⑫ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۙ

જો ન બિગાડ સકેં ઉસકા, ઔર જો ન બના સકેં. યહી હૈ પલ્લે સિરેકી ગુમરાહી (૧૨)

يَدْعُوا لِمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ ۚ ⑬ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ

દુઆ માંગતા હૈ ઉસસે જિસકા નુકસાન ઝ્યાદા કરીબ હૈ ખયાલી નફઅસે. બેશક કિતના બુરા મૌલા

وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ۙ ⑭ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ઔર બેશક કેસા બુરા સાથી હૈ (૧૩) બેશક અલ્લાહ દાખિલ ફરમાએગા જો માન ગએ, ઔર લિયાકત

الصَّالِحَاتِ جَدَّتْ تَجَرُّىٰ مِن تَحْتِهَا ۚ ⑮ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ

મન્દીકે કામ કિયે, બાગોમેં, કિ બેહતી હેં જિનકે નીચે નહરે. બિલાશુબહ, કર ગુઝરે

مَا يُرِيدُ ۙ ⑯ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا

જો યાહે (૧૪) જો ઈસ ખબતમેં હૈ કિ અલ્લાહ અપને નબીકી મદદ ન દુન્યામેં ફરમાએગા

وَالْآخِرَةِ فَلْيَبَدِّدْ سَبَبَ إِلَى السَّمَاءِ ۚ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ

ઔર ન આખિરતમેં, તો વોહ એક રસ્સીસે લટક જાએ આલમે બાલા તક, ફિર કાટ દે, અબ દેખે

هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيطُ ۝۱۵ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ

ਉਸਕੀ तरकीबने दूर कर दिया जिससे वोड़ बिन्ना जाता है (१५) और इसी तरह उतारा हमने उसे रौशन आयतों,

بَيِّنَاتٍ ۚ وَ أَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝۱۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

और बेशक अल्लाह राह दे जिसे चाहे (१६) बेशक सारे मुसलमान,

وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّيِّئِينَ وَالنَّاصِرِينَ وَالْمَجُوسَ ۚ

और जो यहूदी हैं, और सितारा परस्त और ईसाई, और आतिश परस्त और

الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ

मुशरिक लोग, ज़रूर फैसला करमायेगा अल्लाह उनके दरमियान, क्यामतके दिन.

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۱۷ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ

बेशक अल्लाहके सामने सब कुछ है (१७) क्या तुमने नहीं देखा, कि अल्लाहका सज्दा करते हैं

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ

जो भी आस्मानोंमें और जो भी जमीनमें हैं, और सूरज, और चांद, और

الْجِبَالُ وَالْجَبَلُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ ۚ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۚ

तारे, और पहाड़, और दरख्त, और चौपाये, और बोहतरे इन्सान

وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۚ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

और बोहतरे हैं कि उन पर अजाब होना ही है. और जिसे अल्लाह रुस्वा करे, तो उसको कोई ठज़्ज़त देने

مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝۱۸ هَذِهِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا

वाला नहीं. बेशक अल्लाह करे जो चाहे (१८) यह दो इरीक हैं जो लड़ पड़े

فِي رَبِّهِمْ ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَأْمِرٍ ۚ

अपने रबके बारेमें, तो जिन्होंने कुड़ किया, तो बाँते गये उनके लिये आगके कपड़े.

يُصَبُّ مِنْ فَوْق رُءُوسِهِمُ الْحَبِيمُ ۝۱۹ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي

बछाया जायेगा उनकी ओपडियों परसे भौलता पानी (१९) कि गल जायेगा जिससे जो कुछ

بُطُونُهُمُ وَالْجُلُودُ ۚ وَلَهُمْ مَّقَامِعٌ مِّن حديدٍ ۝۲۰ كَلِمًا

उनके पेटमें है और भाल (२०) और उनके लिये लोहेके गुर्ज़ हैं (२१) जब उनको

أَرَادُوا أَنْ يَخْرِجُوا مِنْهَا مَنْ عِمَّ أَعْيَدُوا فِيهَا وَذُوقُوا

ને ચાહાકિ નિકલ ભાગે ઉસસે, ગમકી વજહસે, તો વાપસ કર દિયે ગએ ઉસમેં, કિ ચખો આગ

عَذَابَ الْحَرِيقِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

કા અઝાબ (૨૨) બેશક અલ્લાહ, દાખિલ ફરમાએગા ઉન્હે જો ઈમાન લાએ ઓર

الْصَّالِحَاتِ جَلَّتْ تَجَرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلُّونَ فِيهَا

લાઈક કામ કિયે, બાગોંમેં, જિનકે નીચે બેહતી હેં નહરેં, પહનાએ જાએંગે ઉસમેં

مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۚ وَ

સોનેકે કંગન ઓર મોતી, ઓર લિબાસ ઉનકા હેં ઉસમેં રેશમ (૨૩) ઓર

هُدًى وَالْإِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدًى إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ۚ

વોહ ચલાએ ગએ પાકીઝા બાતકી તરફ, ઓર રાહ દી ગઈ મુસ્તહિકે હમ્દકી (૨૪)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

બેશક જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, ઓર રોકતે હેં અલ્લાહકી રાહસે, ઓર મસ્જિદે હરામસે,

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَال

જિસકો બનાયા હમને હર ઈન્સાનકે લિયે, ખ્વાહ ઉસમેં સુકૂનત રખનેવાલા હેં યા બાહર

الْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ يَظْلِمُ نَفْسًا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ۚ

કા હે. ઓર જો ભી ચાહેગા ઉસમેં કિસી ઝ્યાદતીકો નાહક, તો ચખાએંગે હમ ઉસે દુખ દેનેવાલા અઝાબ (૨૫)

وَإِذْ يَوَاقُنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَ

ઓર જબ કિ ઠિકાના બતાયા હમને ઈબ્રાહીમકો બેતુલ્લાહકી જગહકા, કિ મત શરીક બનાના મેરા કુછ, ઓર

طَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۚ وَ

પાક રખો મેરા ઘર તવાફ કરનેવાલોં ઓર કયામ કરનેવાલોં ઓર રુકૂઅવાલોં ઓર સજદેવાલોંકે લિયે (૨૬) ઓર

أَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ

એ'લાને આમ કરદો ઈન્સાનોંમેં હજકા, તો આએંગે તુમહારે પાસ પા પિયાદા ઓર દૌડવાલી દુબલી ઊંટનિયોં

يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۚ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَ

પર, જો આયા કરતી હેં દૂર દરાઝ રાહસે (૨૭) તાકિ હાઝિર હો જાએં અપને ફાઈદોંકે લિયે, ઓર

يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ

अल्लाहका नाम लें जाने भूजे दिनोंमें, इन जानवरोंके जभीड़ा पर, जो हमने

بِهَيْمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝

रोजी इरमाई, योपाअे, तो उसमेंसे भाओ और नादार मोहताजको भिलाओ (२८)

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدْوَهُمْ وَلِيَطَّوُّوا بِالْبَيْتِ

फिर दूर करो अपनी जिस्मानी कियउको, और पूरी करें अपनी मन्तें, और तवाइ करें इस कदीम घर

الْعَتِيقِ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

का (२८) यह है कानून. और जो ता'जीम करे अल्लाहकी बप्शी दुर्मतोंकी, तो यह बहोत बेहतरे है उसके लिये

عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

उसके रबके यहां. और हलाक कर दिये गये तुम्हारे लिये सारे योपाअे, मगर वोह जो अहिर कर दिये गये तुम पर,

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۝

तो बचो बुतोंकी गन्धीसे, और बचो जूटके बोलनेसे (३०)

حُفَاءَ اللَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا

यकसू हो कर अल्लाहके लिये, उसका शरीक न बनाते दूअे. और जो शरीक बनाअे अल्लाहका, तो गोया

خَرَمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي

गिर पडा आस्मानसे, कि उथक ले उसे परिन्ध, या उडा ले जाअे उसे हवा,

مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ

कहीं दूर जगह (३१) यही बात है. और जो ता'जीम करे अल्लाहकी याद दिलावेवाली चीजोंकी, तो यह

تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ

दिलमें भौंके फुटा होनेसे है (३२) तुम्हें इन योपायोंमें फाईदे हैं मुकरर भीआद तक, फिर

فَحُلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۖ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

उनको पछोया देना है उस कदीम घर तक (३३) और हर अक उम्मतके लिये हमने कर दिया है अक कुरबानी,

لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ

ताकि वोह अल्लाहका नाम लें जो रोजी इरमाई, बेजबान योपाअेके जभीड़ा पर.

قَالَهُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُنِيبِينَ ۝۳۲

તો તુમહારા મા'બૂદ હૈ અલ્લાહ અકેલા, તો ઉસકે લિયે તુમ લોગ ગરદન ડાલ દો, ઓર તુમ ખુશખબરી દો એસે બેનફસોંકો (૩૪) વોહ, કિ જબ

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلْتُمْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ

યાદ ક્રિયા ગયા અલ્લાહ, તો થર્લા ઉઠે ઉનકે દિલ, ઓર સબ કરનેવાલે જો મુસીબત આએ ઉન્હેં,

وَالْمُقِيبِينَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۳۵ وَالْبُدْنَ

ઓર પાબન્દી કરનેવાલે નમાઝકે, ઓર જો હમને રોઝી દી ઉસસે ખર્ચ ક્રિયા કરતે હૈં (૩૫) ઓર ડીલડોલવાલે

جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۝۳۶ فَادْكُرُوا

જાનવરોંકો હમને બના દિયા તુમહારે લિયે અલ્લાહકી નિશાનિયોંસે, તુમહારી ઉનમેં ભલાઈ હે. તો અલ્લાહકી

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۝۳۷ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا

નામ લો, ઉન પર વોહ ખડે હી રહેં. ફિર જબ ગિર જાએ અપની અપની કરવટ, તો ખાઓ

مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرِ ۝۳۸ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ

ઉસે, ઓર ખિલાઓ બેસવાલ મોહતાજકો ઓર સવાલી ફકીરકો. ઈસી તરહ કાબૂમેં કર દિયા ઉન્હેં તુમહારે

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۳۹ لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤها

કિ શુક્રગુઝાર રહો (૩૬) નહીં પહોંચતા અલ્લાહકો ઈન સબકા ગોશત, ઓર ન ખૂન,

وَلَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا

હાં પહોંચતા હૈં ઉસ તક તુમહારા અલ્લાહસે ડરના. ઈસી તરહ કાબૂમેં દે દિયા ઉન્હેં તુમ લોગોંકે, કિ તકબીર બોલો

اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝۴۰ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ

સબ અલ્લાહકી જો રાહ દી તુમહેં. ઓર ખુશ ખબરી દો તુમ એહસાનવાલોંકો (૩૭) બેશક અલ્લાહ ટાલ દેતા હે બલાકો

عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۴۱

ઉનસે, જો ઉસે માન ગએ. બેશક અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા કિસી દગાબાઝ ના શુક્રકો (૩૮)

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنفِهِمْ ظُلُمًا ۝۴۲ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

ઈજાઝતે જંગ દે દી ગઈ ઉન્હેં, જિનસે જંગકી જા રહી હે, કિ વોહ મઝલૂમ હૈં. બેશક અલ્લાહ ઉનકી મદદ પર

لَقَدِيرٌ ۝۴۳ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ

કુદરત રખતા હૈં (૩૯) જો નિકાલે ગએ અપને ઘરોંસે નાહક, મગર યહ કિ કહા

۝۴۱

يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

કરતે કિ હમારા પાલનેવાલા અલ્લાહ હૈ. ઔર અગર ન હોતા હટાતે રહના અલ્લાહકા લોગોંકો, બા'ઝોંકો

بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ

બા'ઝસે, તો ઝરૂર ઢા દી જાતી ખાનકાહેં, ઔર ઇસાઈયોંકે ગિરજે, ઔર યહૂદિયોંકે ઇબાદતખાને, ઔર

يُذَكِّرُ فِيهَا اسْمَ اللَّهِ كَثِيرًا ۖ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

મુસલમાનોંકી મસ્જિદેં, જિનમેં યાદ કિયા જાતા હૈ અલ્લાહકા નામ બહોત. ઔર ઝરૂર મદદ ફરમાએગા અલ્લાહ ઉસકી, જો ઉસકે દીનકી

إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ

મદદ કરે, બેશક અલ્લાહ ઝરૂર કુવ્વતવાલા ગલ્બેવાલા હૈ (૪૦) વોહ લોગ કિ જહાં હમને મઝબૂત કિયા ઉન્હેં ઉસ મુલકમેં,

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِأَلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا

તો ઉન્હોંને બરપા કર હી દિયા નમાઝકો, ઔર દેતે હી રહે ઝકાત, ઔર હુકમ દિયા કિયે નેકીકા, ઔર રોકા હી

عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ

કિયે બુરાઈસે. ઔર અલ્લાહકે લિયે સબ કામોંકા અન્જામ હૈ (૪૧) ઔર અગર જૂટે જુટલાતે હૈં તુમહેં, તો જુટલા

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ۝ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ

ચુકે હૈં ઉનસે પહલે નૂહકી કૌમ, ઔર આદ વ ધમૂદ (૪૨) વ કૌમે ઇબ્રાહીમ

وَقَوْمُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ

વ કૌમે લૂત (૪૩) ઔર મદયનવાલે. ઔર જુટલાએ ગએ મૂસા, તો મેંને મોહલત

لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ لَكُمْ ۝ فَكَايِنُ مِّنْ

દી કાફિરોંકો, ફિર ઉન્હેં પકડા. તો કેસા મેરા અઝાબ થા (૪૪) ઔર કિતની બસ્તિયાં હૈં

قَرِيَّةٍ أَهَّلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا

જિન્હેં હમને વીરાન કર દિયા કિ વોહ અંધેરનગરી થી, તો વોહ અપની છતોં પર ગિરી પડી હૈં,

وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

ઔર ફૂંએ કિતને બેકાર હૈં, ઔર કિતને મઝબૂત મહલ (૪૫) તો કયા મુલકમેં નહીં ઘૂમે,

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ

કિ ઉનકે દિલ હો જાએ જિસસે સમઝે, યા કાન હો જાએ જિસસે સુન સકે.

فَاتَّهَالَا تَعَى الْإِبْصَارُ وَلَكِنْ تَعَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي

کھڑکی آંખیں نہیں انہی ہوتی، لہذا ان سیرتوں میں دیکھ انہی ہوتے ہیں

الصُّدُورِ ۴۶ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ

(۴۶) اور جلدبازی مہیا رہے ہیں تم سے عذاب کی، اور اللہ اپنے وعدے کی خلاف ورزی نہیں کرے گا

وَعْدَهُ ۴۷ وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۴۸

نہ کرے گا، اور (۴۷) ایک دن تمہارے پروردگار کے یہاں، جسے ہزار سال ہے، جس کا ہر دن سے تم شمار کیا کرتے ہو (۴۸)

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۴۹

اور کتنی آبادیاں ہیں جن کو میں نے ڈھل دی، اور وہ انہیں گمراہ تھیں، پھر انہیں تباہ کر دی۔

وَالِى الْمَصِيرِ ۵۰ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُفَّ بِنَدِيرٍ ۵۱

اور میرے ہی ہوتے ہیں (۵۰) کہو لوگو! میں تمہیں صرف ڈھکے ڈھکے سے ڈھک رہا ہوں

مُبِينٍ ۵۲ قَالَتِ زَيْنَ امْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۵۳

ہی (۵۲) تو جو ایمان لائے، اور نیک کام کیے، ان کے لیے مغفرت ہے

وَرِزْقٍ كَرِيمٍ ۵۴ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُجْرِمِينَ أُولَٰئِكَ

اور (۵۴) ان کے لیے بڑی بخشش ہے (۵۵) اور جنہوں نے ہمارے آیتوں میں، جو ہمارے لیے ہیں،

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۵۶ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ

جہنم کے رہنے والے (۵۶) اور (۵۷) ہم نے تم سے پہلے کوئی رسول نہیں بھیجا

وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ

نہ نبی، مگر یہ کہ جب پڑھا، تو شیطان نے اپنی طرف سے اپنی بات کو لے کر دیا، ان کے پڑھنے

اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

میں، تو پڑھتا ہے اللہ جو شیطان کا لکھا ہے، پھر اللہ اس کی حکمت دیتا ہے اللہ اپنے آیتوں کو اور اللہ علم والا

حَكِيمٌ ۵۷ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

دھوکے میں ہے (۵۷) تاکہ کر دے لکھا وہ شیطان کو آزمائش، ان کے لیے جن کے

قُلُوبُهُمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

دلوں میں بیمار ہیں، اور جن کے دل سخت ہیں۔ اور (۵۸) انہیں

لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ

પહલે સિરેકે ઝગડાલૂ હૈં (૫૩) ઔર તાકિ જાન લેં વોહ, જિન્હેં ઇલ્મ દિયા ગયા હે, કિ બિલાશુબહ યહી

مَنْ رَّبِّكَ فَيَوْمُنَا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ

ઠીક હે તુમહારે રબકી તરફસે તો, ઉસકો માન જાએ, ફિર ગિરવીદા હો જાએ ઉસકે ઉનકે દિલ. ઔર બેશક અલ્લાહ

لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ

ઝરર રાહ દેનેવાલા હે ઉન્હેં જો માન ચુકે હૈં, સીધી રાહકી તરફ (૫૪) ઔર હમેશા

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ

વોહ જો કાફિર રહે, શકમેં રહેંગે ઉસકી તરફસે, યહાં તક કિ આ જાએ ઉન પર કયામત

بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ

અચાનક, યા આ જાએ ઉન પર અઝાબ ઉસ દિનકા જિસકા અચ્છા ફલ નહીં (૫૫) બાદશાહી ઉસ દિન સિર્ફ અલ્લાહકી હે,

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي

જો ફેસલા ફરમાએગા ઉનકા. તો જિસને માના ઔર લિયાકતકે કામ કિયે

جَلَّتِ النَّعِيمُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ

એશકે બાગોમેં હૈં (૫૬) ઔર જિસને ઇન્કાર કિયા ઔર ઝુટલાયા હમારી આયતોંકો, તો ઉન્હીકે લિયે

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

હે અઝાબ ઝલીલ કરનેવાલા (૫૭) ઔર જિન્હોંને હિજરતકી અલ્લાહકી રાહમેં,

ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِنَّ

ફિર શહીદ કર દિયે ગએ યા ઇન્તિકાલ કિયા, ઝરર અલ્લાહ ઉનકો અચ્છી રોઝી દેગા. ઔર બિલાશુબહ

اللَّهُ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ۝ لِيُدْخِلَهُمْ مَّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ

અલ્લાહ ઝરર સબસે અચ્છી રોઝી દેનેવાલા હે (૫૮) તાકિ દાખિલ ફરમાએ ઉન્હેં એસી જગહ જો વોહ પસન્દ કરતે હોં.

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

ઔર બેશક અલ્લાહ ઝરર ઇલ્મવાલા હિલ્મવાલા હે (૫૯) યહી બાત હે. ઔર જિસને બદલા લિયા જેસા

مَا عُوِقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصَرَّتْهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ

ઉસકો દુખ દિયા ગયા થા, ફિર ઉસ પર ઝ્યાદતીકી ગઈ, તો ઝરર મદદ ફરમાએગા ઉસકી અલ્લાહ. બેશક અલ્લાહ ઝરર

غَفُورٌ ﴿٤٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِّجُ

મુઆફ કરનેવાલા મઝિરત ફરમાનેવાલા છે (૬૦) યહ યૂં કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ, રાતકો દિનમેં ડાલ દેતા છે, ઓર

النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

દિનકો રાતમેં સમો દેતા છે, ઓર બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા દેખનેવાલા છે (૬૧) યહ યૂં કિ અલ્લાહ

هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَ

હી હક છે, ઓર બિલાશુબહ કુફર જિસકી દુહાઈ દેતે હેં અલ્લાહકે મુકાબિલ, બાતિલ હી છે, ઓર

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ

બિલાશુબહ અલ્લાહહી બુલન્દીવાલા બઝાઈ વાલા છે (૬૨) કયા તુમ નહીં દેખતે રહતે, કિ અલ્લાહને બરસાયા

السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ

આસ્માનકી તરફસે પાની, તો સુબહકો હો ગઈ સારી ઝમીન સબઝાઝાર. બેશક અલ્લાહ લુત્ફવાલા

خَيْرٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاتَّ

ખબરદાર છે (૬૩) ઉસીકા છે જો કુછ આસ્માનોં, ઓર જો કુછ ઝમીનમેં છે. ઓર બેશક અલ્લાહ

لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي

ઝરર હી બેનિયાઝ લાઈકે હમ્દ છે (૬૪) કયા તુમ નહીં દેખા કરતે કિ અલ્લાહને કાબૂમેં કર દિયા તુમ લોગોંકે જો કુછ

الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَيُسَّ

ઝમીનમેં છે, ઓર કશિયાં ચલતી છે દરિયામેં ઉસકે હુકમસે. ઓર રોકે છે

السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

આસ્માનકો ગિર પડનેસે ઝમીન પર મગર ઉસકે હુકમસે. બેશક અલ્લાહ લોગોં પર

لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ۚ ﴿٤٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ઝરર કરમવાલા રહમવાલા છે (૬૫) વોહી છે જિસને તુમકો જિલાયા. ફિર મારેગા તુમહેં, ફિર

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۚ ﴿٤٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا

જિલાએગા તુમહેં. બેશક ઈન્સાન ઝરર નાશુકા છે (૬૬) હર ઉમ્મતકે લિયે બના દિયા થા હમને ઉનકા

مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَارِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى

તરીકએ ઈબાદત, કિ ઉસ પર ચલા કરે, તો ઝગડા ન કરને પાએં ઈસ અમ્રમેં, ઓર બુલાતે રહો અપને

رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿۴۵﴾ وَإِنْ جَدُّوكَ فَقُلْ

રબકી તરફ. બેશક તુમ ઝરૂર સીધી રાહ પર હો (૬૭) ઓર અગર કાફિરોને ઝગડા નિકાલા, તો કેહ દો

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۴۶﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

કિ અલ્લાહ ખુબ જાનતા હૈ તુમ્હારે કરતૂતકો (૬૮) અલ્લાહ ફૈસલા ફરમાએગા તુમ્હારા કયામતકે દિન,

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۴۷﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

જિસ બારેમેં તુમ ઝગડતે થે (૬૯) કયા તુમ નહીં જાનતે કિ અલ્લાહ ઝરૂર જાનતા હૈ જો કુછ

مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ

આસ્માનોં વ ઝમીનમેં હૈ. બિલાશુબહ યહ એક નવિશ્તેમેં હૈ. બેશક યહ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۴۸﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ

અલ્લાહ પર આસાન હૈ (૭૦) ઓર મિનદૂનિલ્લાહકો પૂજતે હેં, જિનકી

يُنْزِلُ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

ન અલ્લાહને કોઈ સનદ ભેજ, ઓર જિનકા ખુદ હી ઉન્હેં ઈલ્મ નહીં હૈ. ઓર અંધેરવાલોંકા

مِنْ تَصْيِيرٍ ﴿۴۹﴾ وَإِذَا تَتَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي

કોઈ મદદગાર નહીં (૭૧) ઓર જબ તિલાવતકી જાતી હેં ઉન પર હમારી રૌશન આયતેં, તો પહચાન લોગે

وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمُنْكَرُ بَيِّنٌ يَسْطُورُ بِالَّذِينَ

ઉનકે ચેહરોંમેં, જિન્હોંને ઈન્કાર કર દિયા હૈ નાગવારીકો. કિ અબ ધાવા હી બોલ દેં ઉન પર જો ઉન પર

يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ

તિલાવત કર રહે હેં હમારી આયતોંકી. તુમ બતા દો, કિ “કયા મેં તુમ્હેં બતા દૂં તુમ્હારે ઈસ હાલસે ભી બદતરકો,”

النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَبَشِّرِ الْمَصِيدِ ﴿۵۰﴾

વોહ હૈ આગ, જિસકા વા'દા કર ચુકા અલ્લાહ ઉન્હેં જો કાફિર હૂએ, ઓર કિતના બુરા ફિરનેકા મકામ હૈ (૭૨)

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ ۚ فَاستَبْعُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

એ લોગો ! એક કહાવત હૈ ઉસે સુનો. બિલાશુબહ જિનકી

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا

દુહાઈ દેતે હો અલ્લાહકે મુકાબિલ, ન પૈદા કર સકેંગે એક મખ્ખી, ગો ઉસકે લિયે સબ મિલ જાએ.

لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْأَلُكَ الدُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفْهِدْهُ مِنْهُ ۚ

और अगर छीन ले उनसे मच्छी कुछ, तो उसको उससे ले न सके.

ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۚ ۞ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ

गये गुजरे तालिब व मत्वूब दोनों (७३) न कद्र जानी मा'बूदकी जो जाननेका

قَدْرَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ ۞ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ

उक है. भेशक अल्लाह उर्र कुवतवाला गल्बेवाला है (७४) अल्लाह चुन लेता है इरिशतोंसे

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ بَصِيرٌ ۚ ۞ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

रसूलोंको और ठन्सानोंसे. भेशक अल्लाह सुननेवाला देखनेवाला है (७५) जानता है जो कुछ

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۚ ۞ يَأْتِيهَا

उनके सामने और जो कुछ उनके पीछे है, और अल्लाह हीकी तरफ लौटाये जायेंगे सारे काम (७६) ये

الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا

मुसल्मानो ! रुकूअ करो, और सज्दा करो, और पूजो अपने रबको, और भलाई किया

الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ۚ ۞ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ

करो, कि कामयाबी पाओ (७७) और जांभाजी करो अल्लाहकी राहमें जो जानकी बाजी लगानेका उक है.

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مَلَكَةٌ

उसने तुमको चुना और नहीं रभी तुम पर दीनमें कोई तंगी, तुम्हारे

أَبْيَكُمُ أَبْرَهَيْمٌ ۚ هُوَ سَمُّكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِنْ قَبْلُ وَفِي

मूरिष अब्राहीमका दीन. उसने तुम्हारा नाम रभा मुसल्मान... पहलेसे, और उस

هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

किताबमें भी, ताकि हो रसूल गवाह तुम्हारे, और तुम बनो गवाह

النَّاسِ ۚ فَاقِمُْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ

हूसरों पर. तो पाबन्दी करते रहो नमाजकी, और देते रहो जकातको, और मजबूत पकड़लो अल्लाहको.

هُوَ مَوْلَاكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۚ ۞

वोही तुम्हारा मौला है. तो कैसा अच्छा मौला है, और कितना अच्छा मददगार है. (७८)